

NÄR KONTAKT

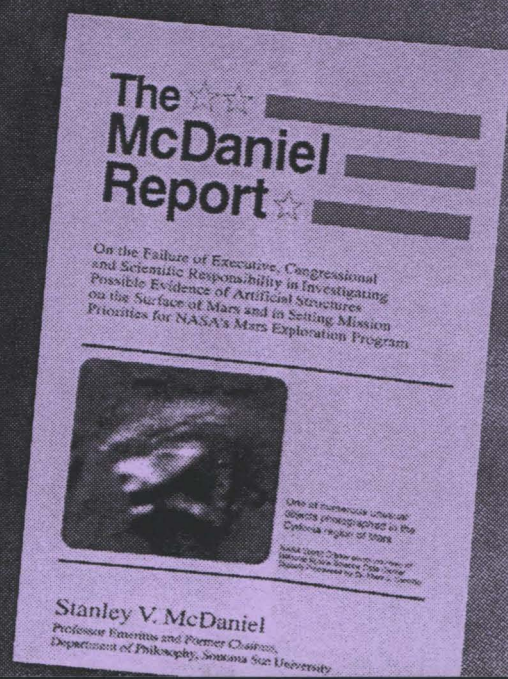
MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTRA SVERIGES UFO-FÖRENING

ÅRGÅNG 6 NR 4 1995

McDaniels rapport

Vad såg besättningen
på spaningsplanet?

Sökandet efter signaler...

NÄRKONTAKT NR4-ÅRGÅNG 6
Spännande-Intressant-Lärorik!

Närkontakt är en tidning för medlemmar och andra intresserade av UFO inom västra Sveriges område, i huvudsak mellan Halmstad och norska gränsen samt alla mellanliggande platser.

Vill Du veta mer?
Vill Du arbeta aktivt?
Vill Du träffa andra UFO-intresserade?

Tag kontakt med din lokala förening!!

Iredaktionen: Peter Larsson, Daniel Olsson och alla ni andra, som ser till att det blir en tidning.
Medlemsavgift för 1995: 150:-. Om du är under 18 år: 75:- Avgiften betalas på postgirokonto 38 74 40-1.

Redaktionens adress: Västra Sveriges UFO-förening
Peter Larsson
Dimvädersgatan 52
418 37 Göteborg

eller Daniel Olsson
Södra Ligården 55
425 30 Hisings Kärra

Telefon: Peter, 031-54 89 41, alla dagar mellan kl 18.00 och 23.00.
Daniel, 031-57 31 17, alla dagar mellan kl 18.00 och 22.00.

Du är välkommen att ringa oss!

Du medlem som vill hänga med och få tillgång till dom senaste nyheterna och dessutom få dom belysta på ett nyktert sätt !!!

Prenumerera på:

UFO-Aktuellt

organ för UFO-Sverige
och den enda rikstidning som på ett seriöst sätt belyser UFO fenomenet.

Innehåll

Anslagstavlan	3
Vid tangentbordet: Anders Persson	4
The McDaniel report	5
Observationer	8
Notiser	9
Vad såg besättningen ?	10
Sökandet efter signaler	13
Armehelikopter förföljd av UFO.....	15
UFO:s tog kontroll över plan	16
Rymdskrot blev UFO	18

OBS! Redaktionen ansvarar inte för inskickat material.
Publicerat material speglar inte nödvändigtvis redaktionens åsikter och värderingar.

Alla medlemmar kan och bör vara medarbetare i vår tidning.

Vad vill ni läsa i vår medlemstidning?

Tidningen ligger också i era händer. Vi vill ha åsikter från er. Har ni sett något? Har ni läst något eller har ni hittat någon bra bok? Skicka gärna bokrecensioner eller urklipp, notiser och dylikt. Vi är tacksamma för allt vi kan få. Vi skulle också vilja ha färsk rapport som har inträffat i Göteborg med omnejd. Tveka inte, hör av er.

Hälsningar Daniel och Peter

Ja så var det dags att betala in
ny medlemsavgift för 1996.

Sätt in 150:- (75 för ungdom)
på postgiro 38 74 40-1.

Betalningsmotagare: Västra
Sveriges Ufo Förening

Mötestider under vinter/vår -96

Söndag 21/1

Söndag 25/2 , Årsmöte

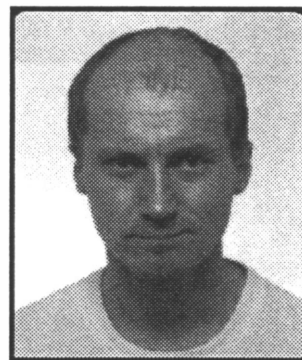
Söndag 31/3

Söndag 12/5

Plats: Bergslagsgatan , SJ-sporthall

Tid: 18.00

Vi kan bättre.....

Av Anders Person, ordf.

Den här spalten har ju dom senaste gångerna ägnats åt en allmän indignation över vår förmåga att göra mer eller mindre grova missbedömningar av diverse företeelser i vår atmosfär.

Jag skulle nu vilja vända något på det, och i stället säga följande : Visst klarar vi väl av att reda ut detta?! Vi borde väl ändå ha alla möjligheter till det!

Det är väl klart att vi inte skall ägna tid och möda på att utreda avgångs och ankomsttider för div. flygplan och båtar! Det är väl också självklart att vi inte i var och varannat fall skall behöva ta fram stjärnkartan för att slå fast att Venus fortfarande finns där den ska finnas!

Och det är väl klart att vi skall se till att vi verkligen har vaknat upp från vår senaste dröm innan vi rapporterar om den där besökaren som kom till oss rakt genom väggen till vårt sovrum och som sedan tog med oss på en sväng genom galaxen!

Allvarligt talat, visst skulle saker och ting vara oerhört mycket enklare och visst skulle man slippa oerhört mycket meningslöst arbete om folk bara tänkte ett par (eller varför inte tre-fyra) tankar innan dom drar slutsatsen att det är ett okänt fenomen dom just upplevt, och som en konsekvens därav, kontaktar oss.

Men det är kanske för mycket begärt att hoppas på någon slags idealiserad tillvaro där alla ständigt drar rätt slutsatser om rätt saker i alla sammanhang.

Men...ändå... jag vill ändå säga att det är oerhört olyckligt om (att)? ufoproblemet blir ett fritidsnöje för folk som bara är ute efter lite spänning och socialt umgänge, saken är alldeles för viktig för detta. Och det av flera orsaker.

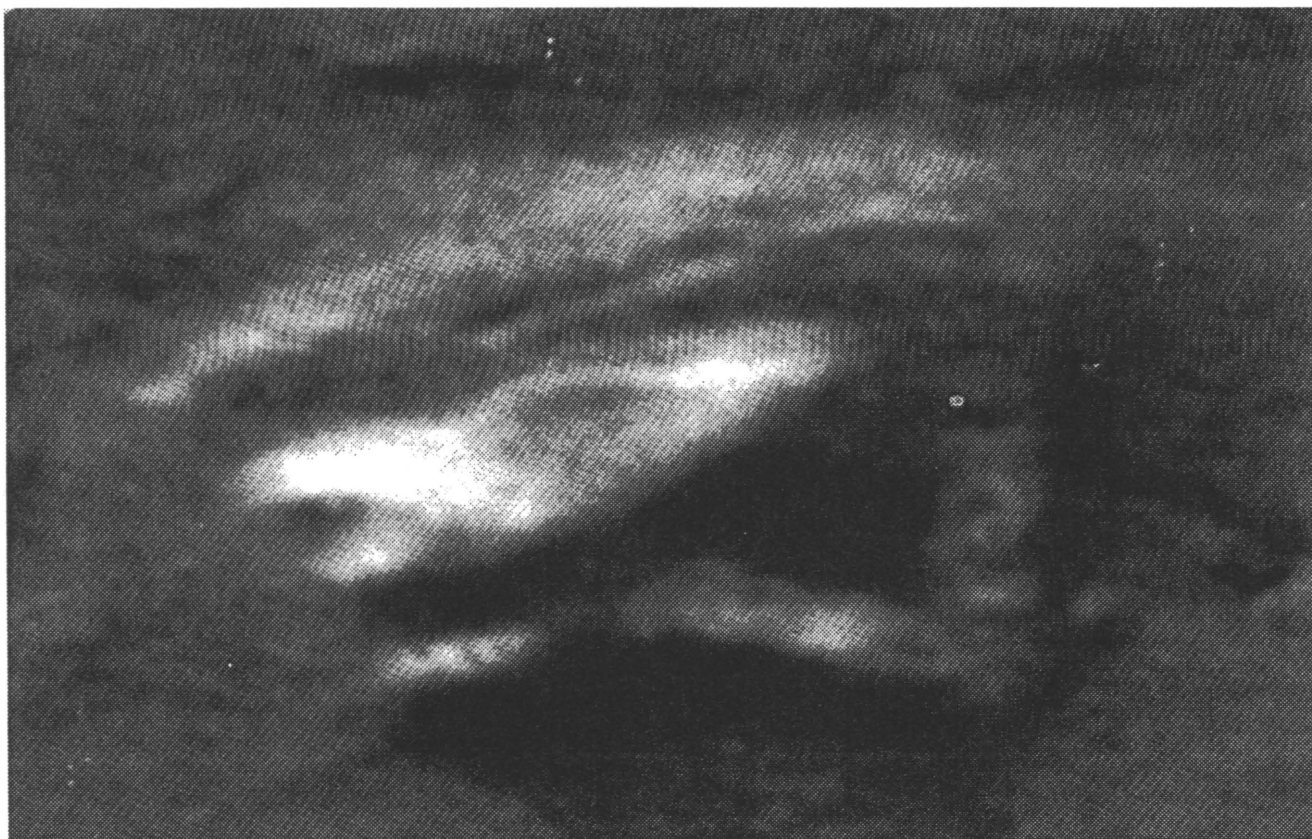
Ufo fenomenet handlar ju om att det anses förekomma företeelser i vår atmosfär som vi ibland inte kan identifiera såsom något vi känner till och som ibland tycks ha egenskaper som ligger helt bortanför vad vi vet om ting som skall kunna finnas. En av ett otal möjliga förklaringar till dessa företeelser är fysiska farkoster med extrema egenskaper som någon "annan" har tillverkat. Andra förklaringar kan vara fysiska fenomen som vi ännu inte har fått kunskap om, men som kanske kan ge oss värdefulla och nya insikter vad gäller yttringar av naturens regelverk.

Självklart representerar dessa saker något som definitivt är värt en viss ansträngning för att komma till klarhet i! Om detta skall inte behöva råda någon tvekan.

En annan möjlig förklaring är ju att alltihop trots allt är fråga om olika misstolkningar av diverse kända företeelser!!

Det kanske inte är lika viktigt, men nog vore det väl i så fall rätt angeläget att komma till insikt om även detta, så att vi i så fall kan lägga vår energi och begränsade tid här på jorden på något mer angeläget!

Dessa rader lär väl nu inte ändra på något av detta, utan kan väl mer ses som ett uttryck för en allmän önskan om att saker och ting i vissa hänseenden vore något annorlunda än vad dom nu är. Nu något annat. När det här numret kommer ut har jul och nyårshelgen redan passerat, men jag vill ändå passa på tillfället att önska alla medlemmar och läsare ett gott år och bibringa en förhoppning om att vi under detta nya år med gemensamma krafter ändå skall kunna nagga mysterierna åtminstone något i kanten.

The McDaniel Report

1975 sände USA ut två sonder med slutlig destination Mars. Bägge sondererna var försedda med landare för att kunna göra en närmare granskning av planeten. Med på färden fanns också kameror för att bilddokumentera ytan innan landarna sändes ned till planetens yta. Bilderna har under dessa år hunnit bli granskade av ett antal personer utanför NASA, med en, i flera fall, synbarligen imponerande meritlista. Resultaten skulle ge upphov till en av dom mest intressanta och mest omdebatterade frågeställningarna om vårt solsystem någonsin, nämligen: Hyser vår grannplanet lämningar av urgamla byggnadsverk från en okänd och nu utdöd (?) civilisation?

Dom enda som kunde ge ett "säkert" svar på detta var forskare knutna till NASA. Deras svar på frågan var (och är fortfarande) att landskapsformationerna utan tvekan är naturliga och att alla eventuella liknelser med byggda eller konstruerade saker var resultat av slumpartade skuggspel.

Åsikten delades inte av den samlade kåren av sk. oberoende forskare, som menade att formationerna definitivt var mycket eller t.o.m. oerhört intressanta.

Vad som, enligt dessa forskarna skulle behövas, var en ny sond med förmåga att leverera bilder med bara något högre upplösning.

Det skulle nu dröja ända till 1993, innan en ny sond var på väg till Mars. Utrustningen ombord inkluderade bl.a. en kamerautrustning med kapacitet att definitivt avgöra frågan om

formationerna var naturliga bildningar eller om dom var tillverkade och byggda av någon. Spänningen var självklart på topp för alla som hade intresserat sig för problematiken. Den sk. Marsmission-gruppen, hade återkommande gånger uppvaktat NASA med krav på att få omedelbar tillgång till bildmaterialet. NASA hade hela tiden svarat med att bilder kanske skulle komma att släppas, men då först efter ett halvår!

Hur det gick vet vi: Sonden förlorades!

Intressant är att det veckan innan kom ut en 170 sidor tjock rapport som var sammanställd av en professor vid namn Stanley V. Mc Daniel. Rapporten är en djuplodande kvalitetsbedömning och sammanfattning av dessa oberoende forskares arbete. Rapporten är enligt min åsikt också en blytung inlaga till förmån för kraven på omedelbart offentliggörande av dom aktuella bilderna från den aktuella sonden och har av en del beskyllts för att vara den direkta orsaken till att sonden sedermera "tappades"!

Här följer nu en sammanfattad redogörelse av rapporten.

Men först några ord om författaren.

McDaniel är som sagt professor emeritus och har tidigare varit ordförande för departementet för filosofi vid Sonoma State University, Rohnert Park i Kalifornien. Han har en 30-årig bakgrund som lärare i filosofi på universitetsnivå, inklusive kurser i logik, kritiskt tänkande, vetenskapsfilosofi och etik. På universitetet i Sonoma utvecklade han metoder för undervisning i logik och han har även givit ut en bok i ämnet med titeln "Logiskt och kritiskt tänkande". Hans guide för förståelsen av Nietzsche:s filosofi har tryckts i nya upplagor sedan 28 år tillbaka. Han är också författare av åtskilliga handböcker för dataprogram o.dyl. Han har även haft åtagande i Amerikanska Föreningen för Filosofi, Sällskapet för Utvecklingen av Amerikansk Filosofi och Allan Watts Sällskap för Relativ Filosofi. Slutligen kan sägas att han grundade Stiftelsen för kritiskt tänkande i Rohnert Park i Kalifornien där han även är vice ordförande.

McDaniel har gått igenom bägge "sidors" argument (eller brist på dito). Han har studerat dom sk. oberoende forskarnas material och värderat deras slutsatser och han har tagit del av NASA:s (däribland tungviktare som Carl Sagans) åsikter och slutsatser om frågan. Det sammanfattade intrycket av materialet från dom sk. oberoende forskarna, beskriver han som att *"det skulle kunna bilda modell för hur vetenskap borde fungera när den är som bäst"*.

Resultatet från bedömningen av NASA:s ståndpunkt kan närmast liknas vid en massaker. Vad är det då det hela handlar om? Några foton av strukturer på en planet som vi vet aldrig härbärgerat liv och allra minst något dito som skulle ha kunnat åstadkommit en sk. civilisation med vidhängande gigantiska monument?

Ja, kanske det. Eller kanske förhastade slutsatser från individer med så starkt förutfattade meningar att det mer eller mindre har blockerat deras förmåga till att ta till sig informationen.

Bokens och författarens slutsats är helt klar, men hur övertygande är argumenten? Ja, egentligen skulle man kanske behöva återge hela boken för att ge argumenten en rättvis chans, men 170 sidor blir väl tufft, att både översätta och trycka, så jag har valt ut några avsnitt som jag hoppas ändå skall ge en någorlunda rättvis bild av innehållet.

NASA:s vetenskapliga misslyckande

Sedan 1979 har ett antal högt kvalificerade oberoende undersökare engagerat sig i noggrann analys av fotografier tagna 1976 av Vikingsonderna. Dessa fotografier verkar bära på vittnesbörd om landskapsformer som ser ut att vara tillverkade av någon.

En oberoende analys av data som stöder denna hypotes, med användande av erkända kriterier för vetenskaplig metodik, visar på att undersökningsmetoderna som är använda, i grunden är sunda.

Det finns en rimlig tvekan om formationernas naturliga ursprung. Respektabla forskare inom olika områden däribland fysik, astronomi och geologi, har uttryckt sin övertygelse över integriteten i denna rapport, och finner det påkallat att NASA föranstaltar ytterligare undersökning av saken.

Det är emellertid så, att under dom 17 åren som har förflutit sedan dom kontroversiella formationerna först upptäcktes, så har NASA hela tiden slagit fast att det inte finns några bevis för att någon av formationerna skulle ha ett icke naturligt ursprung. En närmare titt på NASA:s argument uppdagar att deras "undersökning" i huvudsak bestått av ett förstahandsintryck av obehandlade fotografier, tungt belastat av felaktiga resonemang.

NASA har också misslyckats i sitt uppsåt att anställa speciella analysmetoder, istället hänvisar man till bristfälliga rapporter. Dom har misslyckats med att verifiera forskningsresultat gjorda av andra. Dom har istället helt fokuserat sig på olämpliga metoder och ignorerat vad som är viktigt i sammanhanget. Det finns ingen grund för NASA:s hållning vad gäller dessa formationer.

Slutligen, NASA har baserat sin undersökning i stort sett enbart på den påstådda existensen av ett motsägande foto som aldrig har kunnat identifierats och som NASA nyligen uppger är omöjligt att hitta!?

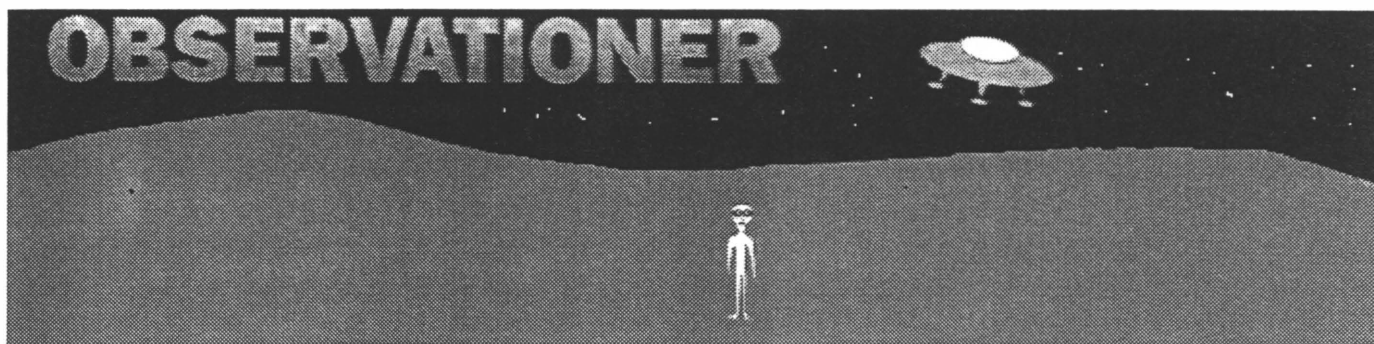
I stället för att föra ut en legitim vetenskaplig undersökning, har NASA regelbundet sänt ut falska och vilseledande utlåtanden vad gäller landskapsbildningarna till kongressen och dess företrädare. NASA har ansträngt sig att med orätta medel idiotförklara och misskreditera oberoende undersökare och har vidare insisterat på att det finns en vetenskaplig konsensus om att landformerna är naturliga - detta till trots att det är ett faktum är att kontentan av dom enda vetenskapliga studierna av dessa landformer indikerar en klar möjlighet till ett artificiellt ursprung.

Av alla olika landskapsformer som undersökts av oberoende personer eller undersöknings-team, har den formation som satte bollen i rullning (även refererad som "ansiktet" p.g.a. sin likhet med ett mänskligt dito) undergått den mest noggranna serie av tester (vad gäller värdering av digitala bilder som orginerat från interplaneteriska sonder) som finns tillgängliga idag. Data som är insamlade i samband med dessa undersökningar ser ut att vara mycket trovärdiga.

Den mest avancerade teknik vad gäller bildbehandling, fotoklinometri och fraktalanalys har använts, detta har också konfirmerats genom dubbelkontroller och blivit noggrant dokumenterat. Undersökarna är erkända experter inom sina respektive områden, dessutom med starka akademiska och professionella kvalifikationer. Vid varje test har data genomgående pekat mot artificiellt ursprung och inte naturligt dito. Och därutöver har varierande tester, inkluderande anthropometric och estetisk värdering, blivit inbördes dubbelkontrollerade.

I september 1992 sändes en ny rymdfarkost upp. Den blev döpt Mars Observer och rapporterades senare som saknad. Mars Observer hade med sig en kamera kapabel att ta högupplösande bilder som nästan säkert hade avgjort frågan, artificiellt eller ej. Men NASA:s hållning vad gäller prioritering vad gäller om dessa landformer skulle avbildas eller ej, har alltigenom viljat förhindra varje tanke om att formationerna skulle kunna ha ett naturligt ursprung. NASA:s egendomliga inställning vad gäller frågan om prioritering, indikerar att nya bilder av dom intressanta landformerna sannolikt inte skulle bli upphämtade, eller om så blev fallet, inte frisläppta.

Artikeln fortsätter i nästa nummer.

Inkomna fall under sommaren/hösten - 95:

Datum: 1992

Tidpunkt: -

Plats: Östersjön utanför Gotland

CASA-plan hade gått ut kring midnatt för ett uppdrag. På väg tillbaka upptäckte dom hur något korsade deras bana nära (kanske mindre än en km) framför dom. Dom meddelade omedelbart flygtornet i Visby för att efterhöra om vad det var för plan som hade kränkt deras bana. Beskedet från tornet var att det ej fanns något känt plan i närheten. Tjänstgörande flygledare (som var den som bringade historien till vår kännedom) hävdar att dom dessutom påstod att detta något inte såg ut som ett flygplan brukar göra. Flygledaren upplyste dom då om att han hade ett rapportformulär från UFO-Sverige som han kunde skicka om dom så ville. Detta samtyckte dom till och formulär skickades dock utan att komma i retur. Saken fick bero tills Claes Svahn en tid senare ringde upp flygledaren i ett annat ärende. Fallet belyses mer ingående på annan plats i denna tidning.

Handläggare : Anders Persson

Datum: 1994-10-..

Tidpunkt: ca: 21.30

Plats: Vägen mellan Billdal och Lindome

Vittnet berättar följande:

"Kör med bil från Billdal till Lindome tillsammans med mina två barn (6 resp. 14 år). Ser ett ljus på himlen, ganska litet, som ett mindre flygplan. Detta var runt och hade strålkastare eller ljuskällor runt om. Jag såg att det stod helt stilla. Jag stannade bilen, vevade ned rutor och tittade på det i ca: 10 sek. Min son (6 år) sa då spontant: Det är en sån där ET!

Det flög sedan iväg snabbt uppåt. Detta hände ca: 100 m ifrån oss. Jag berättar för min granne om händelsen. Hon säger att hon såg ett också vid ungefär samma tid."

Kvinnan vågade enligt vad hon sa, inte gå ur bilen, utan nöjde sig med att veva ned rutan. Hon sade sig då inte kunna höra något som helst ljud från farkosten.

Jag har talat med det äldre barnet, hon säger sig bara minnas att hon såg en stor strålkastare som lyste uppifrån och ned och som sedan snabbt försvann upp genom molnen på ett par sekunder. Hon noterade också att det både före och efter uppehöll sig annan trafik på vägen, men att det under observationen var bilfritt.

Jag har också talat med grannen som hävdades ha sett något liknande. Kvinnan kunde tyvärr inte minnas exakt datum, men det skulle tidsmässigt ha varit runt den tidigare observationen (kvinnorna dryftade detta några veckor efter sina resp. observationer). Grannen berättade hur hon hade

åkt bil med sin dotter. Dom kom körande på motorvägen från Göteborg och när dom passerade Kålleröd fick dom i färdriktningen (söder) se en större mängd ljusbollar (röda och vita) som var formerade som en oval. Dessa stod synbarligen stilla ganska högt upp på himlen. Dom körde nu av motorvägen för att fortsätta längs en mindre lokalväg (gamla E6) mot Lindome. Ljusbollarna skymdes nu av och till av terrängen. Intrycket av att ljusen stod still tycktes bekräftas allt efter att dom körde. Dom stannade aldrig bilen för att titta närmare på det dom såg utan det var inte förrän dom var framme som dom steg ur för att titta närmare, men då var ljusen borta. Dottern föreslog att det kanske kunde vara frågan om lampor i en antenmast. Kvinnan menar dock att det inte kunde vara så eftersom dom aldrig tidigare eller senare har sett ljusen. Kvinnan menar också att det varken kunde vara flygplan eller helikopter hon hade sett och hade i övrigt ingen förklaring på vad hon sett.

Kommentar: Omständigheterna bakom detta ett år gamla fall är något svårkontrollerade bl.a. p.g.a. frånvaron av exakt datum, men det som för mig (återigen) kommer upp som tänkbar orsak är en eller flera strålkastare (moln fanns ju enligt det första vittnet). Mot detta talar det första vittnet, som säger att hon är säker på att hon hade sett det mot klar himmel mellan molnen (jag har dock en tråkig erfarenhet av människor som säger sig ha varit bensäkra på att ha sett ljus mot klar himmel, och där man i efterhand har kunnat konstatera att det i själva verket ändå var just en strålkastare dom sett).

Handläggare: Anders Persson

Datum: 1995-12-22

Tidpunkt: 02.18

Plats: Västerlanda

Mannen vaknade på natten och gick upp för att dricka vatten när han fick se ett starkt ljus i en dalgång österut. Ljuset var i rörelse och passerade snart bakom ett bergsparti. Mannen rusade nu upp på övervåningen och väckte sin fru. Båda två kunde nu se ljuset komma fram på andra sidan berget och röra sig mycket sakta och på mycket låg höjd, typ 30m. Storleken beskrivs som en tredjedel till halv tumnagel på utsträckt hand. Formen är rund och färgen gulvit. Ljuset rör sig nu i sakta mak västerut över en dalsänka och når till slut en skogsbeklädd bergås. Här tycks ljuset gå ner och övergår nu till ett orange sken som efter ett par minuter slocknar.

Kommentar: Bägge vittnena är vidtalade och lämnar i stort sett en identisk berättelse. "Landningsplatsen" är undersökt såtillvida att dörrknackning har skett hos fastigheterna på platsen (3st.). Ingen hade dock sett eller hört talas om något ovanligt som kan sättas i samband med detta. Som en kuriositet kan sägas att på platsen för den påstodda landningen hade ett hus nyligen brunnit ned.

Handläggare: Anders Persson

26/8 -95
vi 5

På måndag visas ett program där en påstådd utomjording obduceras.

Tror du på utomjordingar?

Tommy Jacobsson, 40, försäljare, Tibro:

- Nej, inte i sådan skepnad att de besökt jorden. Men längre bort kan det mycket väl finnas liv.

Alexander Sokic, 23, montör, Södertälje:

- Ja, något måste det finnas. Vi kan inte vara de enda levande varelserna i hela universum.

Ulla Lidström, 67, pensionär, Stockholm:

- Ja. Det kan inte bara vara ruffel och båg. Det är så många som sett oförklarliga saker.

Anna-Lisa Larson, 72, pensionär, Stockholm:

- Ja, det måste finnas fler än vi i rymden. Efter som det ibland står i tidningar att det finns utomjordingar så är det nog så.

Anders Holmertz, 26, simmare, Motala:

- Nej. Jag tror på utomjordingar den dagen jag själv mött en. Men visst, ibland är det svårt att säga.

NOTISER

"Sirius, den ljusstarkaste stjärnan på himlen är en tvillingstjärna, eller rent av en trillingstjärna. Många har påstått det, bland annat det afrikanska folkslaget Dogonerna. Men inte ens de största teleskopen har upptäckt den tredje stjärnan. Nu har två franska astronomer gjort numeriska beräkningar som visar att en tredje stjärna kan kretsas kring de andra utan att synas. Dogonernas förutsägelse att det skulle finnas tre stjärnor vid Sirius har av vissa tolkats som om de haft besök av rymdvarelser."

POPULÄR VETENSKAP NR 12/95

Mystiska hål i Hallandssjö

HALMSTAD: Mystiken tärnar runt Glasshultssjön vid Torup nordost om Halmstad. Mystiska hål, som ingen ännu kan förklara, har upptäckts i sjöns istäcke.

Mats Andersson, som bor 150 meter från sjön, upptäckte fenomenet. Han såg rök som förflyttade sig över isen och sedan upptäckte han hålen i isen, som inte fryser igen trots att det varit 20 grader kallt.

- Jag förstår ingenting, säger han till Hallandsposten.

Hålen är stjärnformade och ligger med ungefär tre meters mellanrum. Trots den extrema kylan hade vattnet i hålen inte frusit och snön är slaskig och blöt i en cirkel med 20 meters radie runt hålen.

- Det verkar som om någonting värmer under isen. Vanliga hål fryser igen på bara några timmar i den här kylan, säger Mats Andersson.

Luftfartsmyndigheterna förnekar att något flygplan tappat delar över sjön och astronomiska observatoriet i Uppsala anser det så gott som uteslutet att flera meteoriter skulle ha fallit ner i samma sjö. (TT)

Fallet blev efter några dagar uppkärlat som ett fenomen som orsakas av vatten som tränger upp genom mycket små hål eller sprickor i isen. Det uppströmmande vattnet utvidgar så småningom hålen. Red.

Ufo-observation gällde annan ort

BORÅS: GP berättade i måndags om uppgifter som framkom vid en Ufo-utställning i Borås. Anställda vid Volvo Bussar hade i maj i fjol observerat "drakliknande" föremål ovanför fabriksbyggnaden.

Volvo bekräftade att anställda "sett någonting". I artikeln nämndes också observationer om sittbrunnar och om att föremålen var trekantiga med två-tre meter mellan spetsarna.

Ufo-föreningen i Sjuhärad uppger nu att de uppgifterna gäller en annan observation som gjordes i Borås i mars i år.

Föreningens ordförande Rickard Svensson vill inte stå bakom uttalandet att produktionen på Volvo stördes under den tid föremålen kunde observeras.

Fördomsfull syn på himlafenomen

Det är vanligt att förståsigpåare i massmedia försöker göra UFO till en trosfråga, typ "vår tids tomtar och troll". Förutom att sådana påståenden syn på alla UFO-observatörer ute i landet, så håller de inte för en kritisk granskning eftersom fenomenet flera gånger fastnat på fotografier och registrerats på radar (tex i Hessdalen).

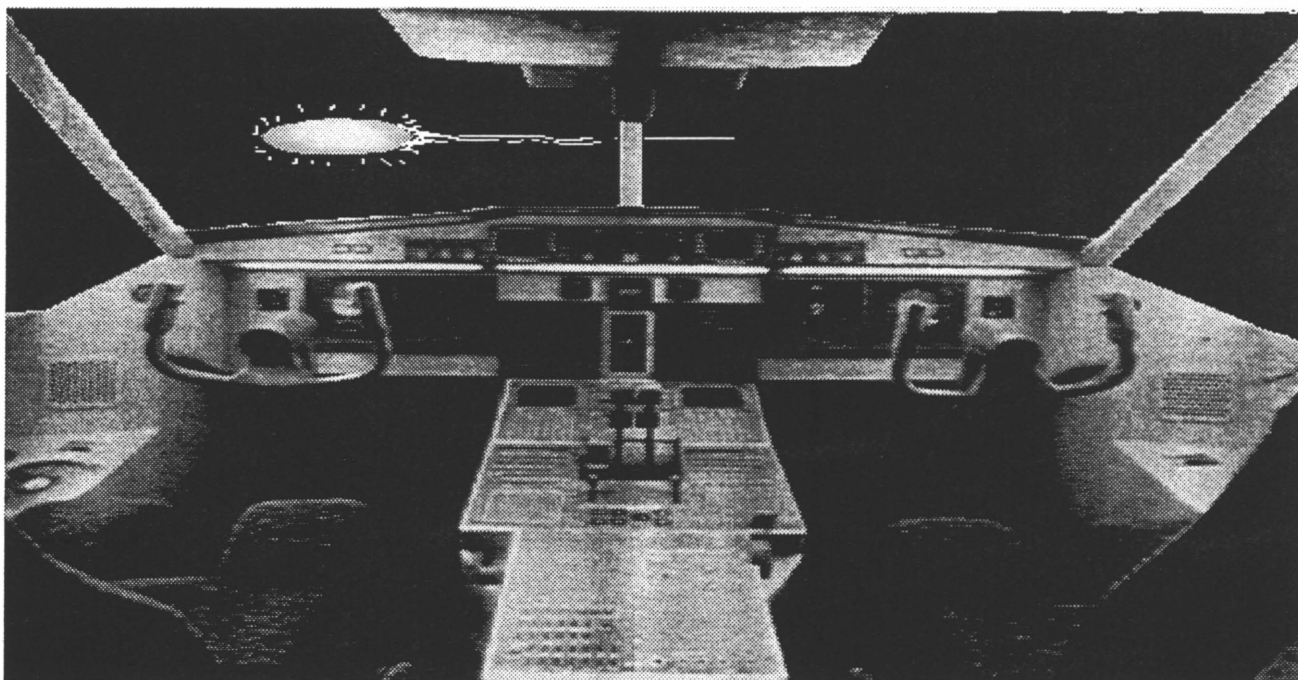
UFO ses inte bara av en viss typ av

människor utan observatörerna återfinns inom alla yrkesgrupper, även bland sk experter och "tränade iakttagare" som astronomer och militärer.

Några "gröna gubbar" har så vitt jag vet däremot aldrig inrapporterats utan de används bara av arroganta skeptiker för att trycka ner redan uppskrämda UFO-vittnen ännu mer. Varför denna hånfullhet? Är det en automatisk reaktion när ens

trygga, invanda världsbild kommer i gungning? Om UFO representerar ett nytt, outforskat naturfenomen, en främmande teknologi eller något ännu mer exotiskt vet vi inte i dag, men den betydande kärnan av oförklarade väldokumenterade fall visar på en fascinerande gåta vars lösning kanske kommer att lära oss mycket nytt om vår värld.

HÅKAN ERIKSSON
Göteborg

Under en flygning i samband med en ubåtsövning i augusti 1993 rapporterade besättningen på ett svenskt spaningsplan att man observerat ett okänt föremål i närheten av planet. Händelsen var till en början höljd i dunkel. Kapten Odd Fågelberg som skulle ha varit en av de inblandade sade sig inte minnas något av händelsen. Flygledaren på Visby flygplats hävdar dock att den verkligen har ägt rum. Närbild redovisar här försöken att bringa klarhet i händelsen.

Av Anders Persson

Klockan har just passerat tolv, när ett tvåmotorigt militärplan av typ CASA går ut från Visby flygplats med en handfull besättningsmän. Målet för resan är Oxelösunds skärgård och uppdraget gäller en övning. Flygledartornet i Visby, som normalt är obemannat vid denna tidpunkt, har blivit bemannat enbart för denna flygning. När planet så är på hemväg efter avslutat uppdrag, får tjänstgörande flygledare ett anrop. Piloten vill veta om det finns någon annan flygtrafik i området. Flygledaren vet att det inte skall finnas någon känd trafik i området, men kollar ändå för säkerhets skull.

Beskedet är att radarn inte visar på något annat än det aktuella CASA-planet. Det skall i detta sammanhang sägas att radarn bara "ser" plan med sk. transpondersignal. Plan som av

ingen anledning inte sänder ut denna identitetssignal syns alltså inte alls.

Flygledaren får nu veta att piloten och andrepiloten sett hur ett grönt ljus korsat deras flygväg med, vad dom uppgav, ovanligt hög hastighet för att vara ett flygplan. Den förbluffade besättningen hävdade också att "det" inte såg ut som ett flygplan "skall" göra, vad gäller ljussättning och liknande.

Mindes inget

Flygledaren som personligen är intresserad av UFO-fenomenet (efter en egen observation ett par år tidigare) skickade, efter samråd med en representant för besättningen, ett rapportformulär till befälet för gruppen (som har sin hemmabas på Säve flygfält i Göteborg).

Trots påstötningar från flyg-

ledaren så kom det tyvärr aldrig någon rapport tillbaka och saken föll mer eller mindre i glömska.

Året för händelsen anges till hösten 1992, men vi förflyttar oss nu raskt ett år framåt när UFO-Sverige (Clas Svahn), vid ett telefonsamtal med en kollega till flygledaren fick höra talas om incidenten. För att få berättelsen bekräftad försökte vi sedan i våras att få kontakt med den person som skulle ha varit befäl på det aktuella planet. Mannen skulle heta Fågelberg och vara stationerad på Säve flygplats. Jag lyckades, med lite tur, spåra denne Fågelberg och det var mycket riktigt så att han var befäl över dessa sk. CASA plan.

Inget stämde

Men sedan stämde absolut inget! Fågelberg uppgav att han absolut helt säkert inte hade varit med

om någon UFO-incident över Gotland vid nämnda tidpunkt, och inte vid något annan tidpunkt heller för den delen. UFO:n var inget som man överhuvudtaget pratade om inom flyget, inte ens man till man enligt Fågelberg. Fenomenet ansågs som ointressant och han beklagade som avslutning att han inte kunde hjälpa oss.

Jag tackade för mig och ringde direkt till flygledartornet på Visby flygplats och bad att få tala med den aktuella flygledaren. Jag hade tur, han var i tjänst, och jag fick då bekräftat berättelsen som beskrevs ovan. Flygledaren var minst sagt förvånad över att Fågelberg inte ville kännas vid händelsen och drog slutsatsen att han förmodligen inte ville eller kunde uttala sig om detta, särskilt inte inför en UFO-förening. Kanske hade fallet, av en eller annan anledning, blivit hemligstämt. Jag ringde återigen upp Fågelberg och konfronterade honom med att det åtminstone hade varit en ganska allvarlig flygincident vid tillfället ifråga och där en "Fågelberg" skulle ha pekats ut som befäl för gruppen ifråga. Fågelberg svarade då att han var helt säker på att åtminstone han inte hade varit där vid tillfället ifråga. Han kunde samtidigt inte förklara varför hans namn hade kommit upp, annat än att besättningen av någon anledning kanske hade åberopat hans namn vid kontakten med tornet.

Spridda över landet

Jag frågade nu om man kanske kunde få kontakt med någon annan i gruppen som flyger planet och som skulle ha kunnat varit med vid den aktuella händelsen. Han svarade då att detta var omöjligt eftersom gruppen nu var spridd över hela landet. Jag trodde han menade att dom hade flyttat och bosatt sig i olika delar av landet. Men vad han menade var att dom bara var tillfälligt utspridda under semestern och skulle vara tillbaka om ett par veckor eller så! Jag sa då att jag kanske kunde höra av mig lite senare för att få tala med någon

av dom. Fågelberg svarade då att han ansåg detta tämligen meningslöst eftersom besättningen varierar från uppdrag till uppdrag och det skulle vara mer eller mindre omöjligt att få tag på rätt personer.

Jag tackade för mig och ringde återigen upp flygledaren i Visby som inte hade någon annan kommentar än att han ansåg det mycket anmärkningsvärt att kapten Fågelberg inte mindes någon incident och inte heller hade motagit någon intern rapport om det inträffade (inte heller hade han sett UFO-Sveriges rapportformulär som skickades till honom av flygledaren).

Flygledaren konstaterade att ord nu stod mot ord och att han givetvis inte kunde bevisa att denne Fågelberg verkligen var med på planet ifråga (han hade ju som han uttryckte det "inte sett honom gå ombord").

Jakt på datum

Fallet såg nu nästan ut att ha gått in i en sk. återvändsgränd, men bara nästan. Det skulle ju finnas fler besättningsmedlemmar med i planet, kanske kunde man få kontakt med någon av dessa. En exakt tidpunkt skulle i detta sammanhang vara en klar tillgång. Men hur få tag på det, flygledaren mindes ju i stort sett bara året. Clas Svahn hade i sin första intervju med flygledarens sambo (tillika flygledare hon också) fått uppgift om omständigheterna kring CASA-planets uppdrag. Det skulle ha varit fråga om en ubåtsjakt med specifika inslag som t.ex. fällning av torpeder.

Vi plöjde nu fram notiser om detta ur AFU:s arkiv över ubåtsincidenter och fick på så vis fram åtminstone två möjliga datum som passade in på händelsen. Eftersom vi hade uppgifter om att händelsen skulle ha inträffat under en ubåtsjakt där en torped skulle ha avlossats mot ett undervattensmål fanns det bara två datum att välja på: den 13 september 1992 i Havringbukten utanför Oxelösund samt den 23 augusti 1993 i Stockholms södra

skärgård. Det är de enda tillfällen svenska marinen avlossat sådan verkanseld. Jag kontaktade nu åter flygledaren för att se om vi kunde enas om ett troligt datum. Samtalet mynnade ut i att vi visserligen kunde utesluta det senare datumet (hösten -93), men inte konfirmera det tidigare datumet (sep. -92). Vid båda tillfällena hade svensk militär skjutit skarpt mot okända mål under vattnet. Dock menade flygledaren att tidpunkten på året kunde vara rimlig och mycket tyder på att händelsen inträffade hösten 1992. Nytt samtal till Fågelberg, där denne spontant lovade att tala med en kollega som må hända skulle kunna bringa mer ljus över saken.

Genombrottet

Dagarna gick och tidpunkten för pressläggningen av detta nummer närmade sig snabbt, så jag ringde och stötte på och fick till slut namn och telefonnumret till denne kollega. Hans namn var Nils Martinsson och jag ringde genast upp. Detta skulle visa sig vara en sk. hit, för mannen som svarade visade sig vara en av dom två piloter som faktiskt hade varit med om händelsen! Fågelberg, som man först fick ett intryck av att vilja lägga locket på, hade lagt ned både tid och möda på att leta fram rätt person. Mannen kunde verifiera händelsen såsom flygledaren hade angivit den och dessutom tillföra fler detaljer. Följande skulle ha hänt: Dom hade mycket riktigt varit på uppdrag med ett CASA plan i vattnen söder om Stockholm, dock hävdar han att det varit fråga om en övning och inte ett insatsuppdrag (tidpunkten vill han också flytta ett år framåt, nämligen till sensommaren 1993). På väg hem, och halvvägs till Gotland, fick dom bägge piloterna se ett grönlisande föremål komma i hög fart västerifrån och gå österut över havet. Deras egen höjd befanns vara ca. 800m, men föremålet gick betydligt högre. Föremålet beskrivs som ovalt eller diskusformat och storleken i syn-

fältet kan jämföras med tumnageln på en framsträckt hand (vilket är mycket stort, anm. AP). Ingen röksvans eller liknande kan han minnas och han tror själv inte, som svar på en direkt fråga, att det kan ha varit någon meteor eller dylikt. På fråga om dom hade sett något på sin egen radar så blev svaret att denna tyvärr ej var i drift.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis får jag konstatera att materialet ändå är för tunt för att man skall kunna dra några egentliga slutsatser om vad besättningen har sett eller inte sett.

Man kan naturligtvis utifrån givna uppgifter ändå spekulera över vad som kan ligga bakom rapporten och vad som egentligen hände den där natten för tre år

sedan. En gissning är att det var ett plan från en annan nation som flög in och kränkte vår gräns, ett sådant plan kan knappast förväntas ha sin transpondersignal påslagen. Mot detta talar den uppgivna storleken och utseendet på fenomenet. En annan möjlighet är att det har rört sig om en horisontellt gående meteor eller bolid på tillfälligt besök i vår atmosfär. Dylika fenomen är ju mycket vanskliga att bedöma avstånd och storlek på. En tredje möjlighet är givetvis att vi har att göra med ett verkligt UFO-fenomen. Som avslutning kan det också vara värt att poängtera hur viktigt det är att dokumentera en sådan här händelse direkt när man ser den, för som vi ser så har vi ibland oerhört svårt att komma ihåg detaljer runt en händelse när det får gå en tid. Som bevis för detta så

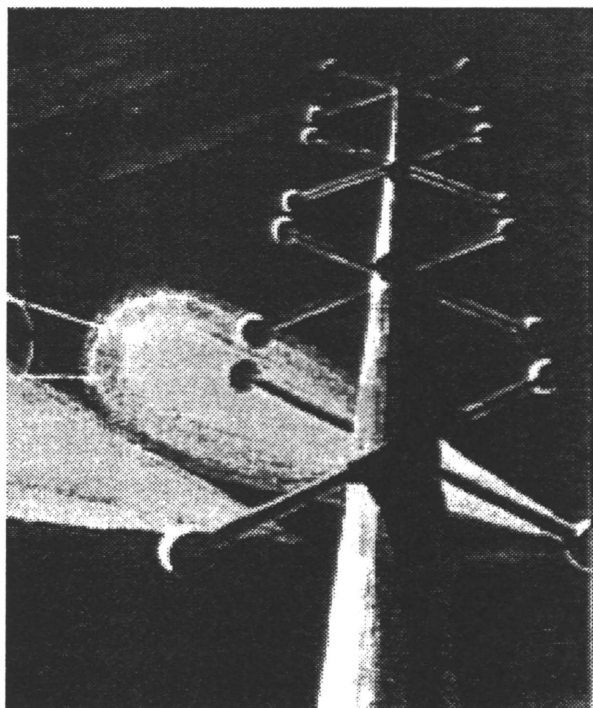
kommer nu slutklämmen på historien. Det fanns ju ytterligare ett vittne till händelsen, nämligen andrepiloten. Sagt och gjort jag fick hans namn och ringde upp. Jodå, han flög CASA, och visst hade han flugit på Gotland, men någon händelse med grönt ljus som hade farit förbi hade han absolut inget minne av! Den enda ovanliga händelse han kunde minnas var att han för ett par år sedan såg ett stillastående rött ljus i färdriktningen. Han minns att dom inte kunde avgöra vad det var dom såg, men att han så här i efterhand mycket väl kan tänka sig att det var fråga om ljuset från efterbrännkammaren på ett framförliggande plan. Frågan som man i sina mörkaste stunder ställer sig, är om man inte efter detta inte får se sig nödsakad att lägga ner hela vittnesdelen av ufologin.

MYSTISK ANTENN SIKTAD PÅ 4000 METERS DJUP

Följande artikel är saxad ur GICOFF Information nr 5 1975

Redan i augusti 1964 fotograferades en underlig formation på 4 000 meters djup omkring 800 nautiska mil väster om Kap Horn, Sydamerikas sydspets. Mycket tydde på att det var en antenn, ett hyperkänsligt instrument för seismologiska mätningar. Vi har sökt få fram uppgifter om vad som hänt under de tio år som gått sedan antennen först fotograferades, men det visar sig att ytterst få är benägna att alls uttala sig om detta, i den mån de alls vill vidgå att de känner till observationen. Tydligt är tolkningen ännu något av ett mysterium. Det var med en specialkonstruerad undervattenskamera som amerikanska lerskärningsfartyget Eltair tog bilder av havsbotten på det stora djupet. Vid framkallningen upptäcktes det att kameran registre-

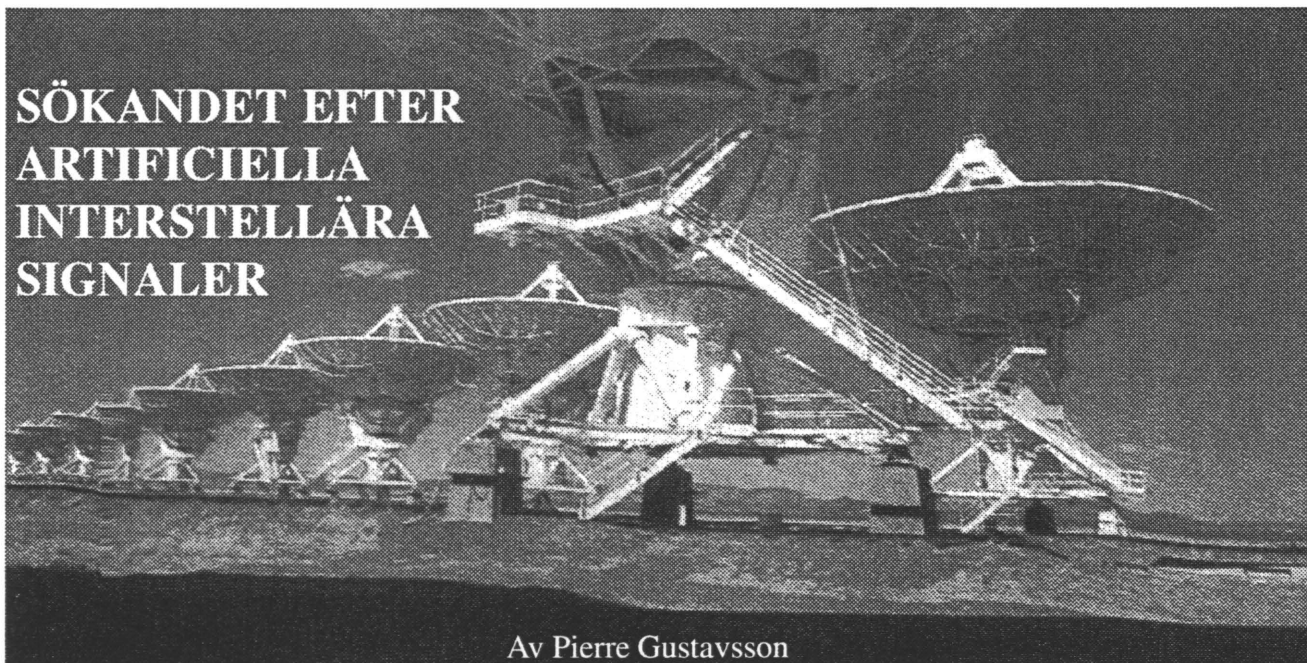
rat en central mast med fyra korsantennor som hade vita knoppar

längst ut på spröten. Marinbiologen Thomas Hopkins betraktade det som uteslutet att det rörde sig om en korallformation.

Dess höjd beräknades till omkring 60 meter. Redaktör C A Honey på Science Publications Newsletter - han var då också överingenjör för amerikanska Surveyorprogrammet vid Hughes flygvapenfabrik i Ohio - fick en kopia från Spaceview, månadstidning för Nya Zeelands vetenskapliga rymdforskningsinstitut. Honey identifierade föremålet som ett hyperkänsligt instrument för seismiska mätningar. Men han betvivlade starkt att våra vetenskapsmän skulle ha lyckats placera ut ett sådant på det djupet nära antarktis. Honeys uttalande måste tolkas så att instrumentet placerats där av utomjordingar eller av en tidigare civilisation på jorden. Kanske ligger det något i talet om undervattensbaser för UFO:s?

SÖKANDET EFTER ARTIFICIELLA INTERSTELLÄRA SIGNALER

Av Pierre Gustavsson

Sökandet efter utomjordiska signaler påbörjades 1960 av astronomen Frank Drake. Med hjälp av ett 25m teleskop ägnade han 150 tim åt observation av bara två stjärnor. Att detta mycket begränsade projekt inte gav något resultat är lätt att förstå, men vad har vi lärt oss sedan dess? Vet vi egentligen när, hur och var vi skall söka?

SKALL VI VÄNTA MED ATT SÖKA ?

En del vetenskapsmän hävdar att vår utrustning fortfarande är alltför primitiv, och att det därför är för tidigt att starta avlyssningsprojekt. Å andra sidan är det tveksamt om vi bör vänta. Det finns flera anledningar att söka nu. Vi fyller rymden omkring oss mer och mer med vårt radiobrus. Det blir därmed allt svårare för oss att urskilja signaler. I framtiden kommer vi kanske att tvingas fortsätta sökandet från månens baksida.

Främmande civilisationer har kanske observerat att något som kan tolkas

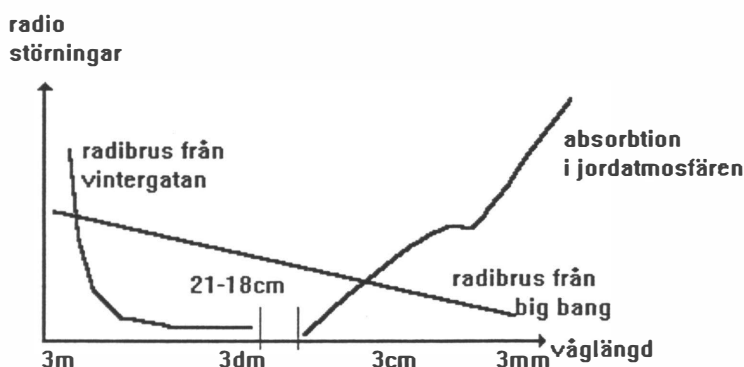
som en gryende teknologisk civilisation uppkommit på en planet kring solen. Sedan 1940-talet producerar vi nämligen radiostrålning (radio-och TV-program) som nu tilltagit i sådan omfattning att den snart motsvarar solens naturliga radiostrålning. Den strålning vi producerade 1940 har nu nått 55 ljusår ut i rymden. En främ-

upptäckt att solen har en planet med goda livsvillkor och att utvecklingen nu bör ha nått ett stadium då det på jorden borde ha uppstått en teknologisk civilisation, till exempel kan de ha uppmärksammat att ett ozonskikt bildats kring jorden (för 500 miljoner år sedan) som följd av livsprocesser och med resultat att livet på jorden skyddas mot solens ultraviolettera strålning.

VAR SKALL VI SÖKA ?

Vi bör rikta antennerna mot solliknande stjärnor av samma ålder eller något äldre än vår sol. Åldern kan vi avgöra genom att studera förekomsten

av tyngre grundämnen. Inom 300 ljusårs avstånd känner vi till så gott som alla solliknande stjärnor. På större avstånd är kunskaperna ofullständiga, men man räknar med att det finns ca 3 miljoner intressanta stjärnor inom ett avstånd på 1000 ljusår. Om vi lyssnar på varje stjärna i 24 tim hinner ett teleskop med 300 stjärnor på 1 år. Att hinna med alla skulle ta 10000 år. En omöjligt lång tid. En vanlig observationstid är ca 10 min per stjärna. Varför skulle de sända just då..... Således måste vi välja ut de allra

mande civilisation skulle kunna se att radiostrålningen kommer från en planet som roterar ett varv på ett dygn och gör ett omlopp kring solen på ett år. Genom koncentrationen av radiokällor (västeuropa, nordamerika) skulle man kunna observera ett återkommande mönster likt en radiofyr - i radiostrålningen varje dygn. Jordens banrörelse förskjuter också radiovågornas våglängd så att man kan räkna ut dess omloppstid. Man skulle då se att jordens rotation och omloppstid kring solen är livsvänliga. En främmande civilisation kan ha

intressantaste stjärnorna inom ett rimligt avstånd för att en eventuell kommunikation skall bli meningsfull.

HUR SKALL VI SÖKA ?

Idag används teleskop som arbetar med andra uppgifter. Man utrustar dem med lyssnarinstrument som tilläggsutrustning, sk parasit-utrustning. Förhoppningen är att man helt slumpmässigt skall lyckas uppfånga en signal från en stjärna man ännu inte känner till.

Vilken frekvens skall vi då avlyssna? Vi kan bara göra intelligenta gissningar. Väte är det rikligast förekommande ämnet i universum. Väte utsänder en spektrallinje på 21 cm våglängd. Alla utvecklade civilisationer bör vara intresserade av astronomisk forskning. Då bör de också ha teleskop utrustade för observationer av väteets 21 cm linje. Men de kan lika gärna undvika att sända just i denna linje eftersom vetenskapsmän är "fostrade" att inte störa varandras verksamhet. Det finns en annan stark spektrallinje på 18 cm från OH-molekylen (molekyl av syre och väte). Väte + syre ger vatten som är lösningsmedel för livsprocesserna, vilket ger ett starkt symbolvärde. Våglängdsområdet mellan 18 och 21 cm passar in på denna symbolik. Detta kallas för vattenhållet. Ytterligare en omständighet talar för interstellär radiotrafik i vattenhållet. Den naturliga radiostörningen är nämligen minst i detta område.

Numera kan vi bygga mottagare med många mottagningskanaler. På Arecibo-observatoriet på Puerto Rico planerar man att ta i bruk en mottagare med 106 miljoner kanaler med en bredd på 0.6 Hz. Observerar man i ett brett våglängdsområde har man större chans att få med signalen men samtidigt svårare att upptäcka den.

Anledningen till att vi satsar på radioområdet är att just radiovågor har flera fördelar.

-Atmosfären släpper igenom radiovågor.

-Radiovågor absorberas mycket lite av interstellärt damm mellan stjärnorna.

-Det är billigt att alstra och mottaga

radiovågor.

-Vi har lärt oss att bygga mycket stora radioteleskop.

-Radiovågor färdas med ljusets hastighet.

LASERSÖKNING

I framtiden kan lasersökning bli ett alternativ. Det finns nämligen vissa smala våglängder i solens färgspektrum där solen lyser mycket svagt, sk absorptionslinjer. De starkaste är två absorptionslinjer i violett. Botten på dessa linjer kan användas för laserljus riktat mot jorden. Ur variationer i signalens styrka kan planetens rotation bestämmas och ur våglängdsförskjutningen dess banhastighet. Solen lyser även mycket svagt i infrarött och det kan vara lämpligt för en infraröd lasersignal, som dock inte kan observeras innanför jordens atmosfär.

Det är tre olika typer av radiosignaler som vi räknar med att kunna fånga upp från andra civilisationer.

Lokala radio- och TV-sändningar på den främmande planeten. Vi kommer i framtiden att kunna "tjuvlyssna" på sådana sändningar med hjälp av allt större och känsligare instrument.

Fjärrsändningar mellan civilisationer i skilda solsystem. Sådana riktade sändningar måste ha en hög signalenergi och bör därför vara relativt lätta att uppfatta. Villkoret är dock att jorden ligger på en rät linje mellan dessa världar.

Radioanrop utsända i syfte att påkalla uppmärksamhet från en civilisation (jorden) som inte blivit kontaktad tidigare.

KAN VI FÖRSTÅ ?

Främlingarna kan inte använda något språk, det skulle sannolikt bli alltför svårt att förstå. Anropet skulle lämpligast kunna formas som en matematisk kod eftersom matematik bör fungera likadant i hela universum. En möjlighet skulle vara att sända en serie primtal (1-3-5-7-11-13.....). Sådana serier förekommer inte i naturen. De måste ha ett intelligent ursprung. Efter detta anrop skulle man kunna sända information med till exempel ett or och nollor, vilka lätt kan omvandlas till information i form av bilder.

VARFÖR HAR VI INTE HÖRT NÅGOT?

Vi har just börjat lyssna. Vi har först på senare år börjat få fram utrustning som skulle kunna uppfatta något. Kanske har ingen brytt sig om att sända, (precis som vi) man slår ju faktiskt inte ett telefonnummer på måfå.

Kanske har vi ännu inte kommit med i den "kosmiska telefonkatalogen". För att komma med i den krävs kanske teknik och intelligens som vi ännu inte kan nå upp till.

Kanske har "de andra" lärt sig att det är säkrast att hålla tyst.....

KANSKE.....

KÄLLOR : Föreläsningsteckningar / Curt Roslund , CTH "Det kommer en dag.." / Eugen Semitjov

Belgiska trianglar över England

Över södra England skall det enligt flera olika vittnen ha setts triangulärt formade objekt liknande dom som sågs över Belgien i dess UFO-våg för några år sedan. Observationerna har skett under augusti -september och i flera fall har det varit flera vittnen till händelserna. Ett av fallen består av fyra ungdomar som var ute och campade. Ungdomarna satt utanför tältet en kväll och tittade på den klara natthimlen när en av dom hojtade till och sa att han ser "något". Dom ser nu tre blinkande blå, röda och vita ljus som zigzag:ar alldeles ovan trädtopparna. Dom tre ljusen sågs komma ifrån en triangulär farkost. den börjar nu utföra extrema hastighets och riktningsförändringar. Dom berättar senare hur den t.ex. plötsligt kunde "falla" för att lika plötsligt stanna och bli hängande mitt i luften, i likhet med en spindel som låter sig släppas utefter sin spinnråd. Det sista dom ser är hur den skjuter iväg med en fantastisk hastighet.

Källa: ENCOUNTERS Nr 2 Dec -95

När man läser i gamla UFO-tidningar slås man ibland av hur många synbarligen intressanta och väldokumenterade fall det faktiskt finns. Med början i detta nummer kommer vi därför att börja gräva lite bland gamla UFO-fall och redovisa rapporter som förefaller intressanta. Följande två fall har varit införda i tidningen GICOFF-information i mitten av sjuttioalet.

Amerikansk armehelikopter förföljd av UFO

Ett skimrande UFO följde efter en amerikansk armehelikopter, kretsade ovanför en flygplats i 5 minuter, försvann plötsligt ett moln av grön gas, allt detta medan tre trafikledare förundrade hade tittat på.

Fyra dagar tidigare hade ett annat kontigt föremål svept framför en bil och skrämt en 19-årig flicka och hennes kusin. Föremålet kretsade sedan ovanför kusinens hus där flickorna sökte skydd. Detta var bara två händelser under en våg av UFO-upplevelser bevittnade av minst 24 personer i norra Californien. - Jag har aldrig sett något liknande tidigare, sa major Claude Riddle 40, armehelikopterpilot. Den 14 augusti när Riddle narmade sig Stocktons flygplats på en höjd av 300 m varnade en trafikledare honom via radion och bad honom invänta klarsignal från flygledartornet Trafikledarna Joe Savage, Dan Long och John-Paul Ammirata, alla med militär bakgrund, tittade på UFO:t genom kikare. Long var den förste som såg UFO:t, kl 21.35.

- Genom kikaren kunde jag se dess form, objektet verkade vara diskusformat, som ett flygande tefat och dess kropp utstrålade en intensiv orange glöd. Savage sa: Jag såg detta blixtrande ljus närma sig helikoptern på kollisionsurs. Jag anropade piloten på helikoptern och bad honom

hålla sig avaktande.

när jag gjorde detta blev objektet orange, höjde sig till ca 1500 m där det kretsade omkring.

Major Riddle tittade under tiden bakom sig. Det verkade som om ett konstigt ljus följde efter min helikopter halvannan kilometer bakom. När jag svängt runt helikoptern sag jag hur den skimrade som en diamant. Den var stor som ett jetflygplan. Ett fantastiskt orange ljus strålade ut från dess topp, medan botten var mörk. Från sidorna kom två blå strålar ut.

Objektet kretsade sakta över flygplatsen i 5 minuter, under tiden som Riddle manövrerade sin helikopter så att han hela tiden hade objektet inom synhåll, men på behörigt avstånd. - Jag var inte intresserad av att komma för nära, medgav Riddle. Den skrämde mig. Plötsligt blev den klarröd och försvann mycket snabbt. Jag kan inte uppskatta farten. Den gick fortare än någonting annat jag sett. Jag har sett tillräckligt många raketuppskjutningar för att veta att vi inte har något som vi kan jämföra dess fart med. Sekunderna innan den försvann ur synhåll bildades en grå dimma omkring den. Detta följdes av en explosionsartad bildning av grön rök som trängde genom dimman som när man sätter ett finger i en rökring. En av

trafikledarna som såg UFO:t genom kikare sa: På 5 eller 6 sekunder steg UFO:t upp till 20000 m och försvann helt utom synhåll.

Fyra dagar tidigare i staden Gilroy, drygt 7 mil åt sydväst, skrämde ett annat föremål 19-åriga fru Terry Smith och hennes 12-åriga kusin Imelea Lugo när de körde hem omkring kl. 23. Helt plötsligt kom föremålet rusande ned mot oss och stannade framför vår bil och omkring 15 m ovanför vägen. Fru Smith sa: Jag stannade och när jag och Imelia förskräckta såg hur UFO:t guppade upp och ned sprang vi ur bilen och rusade till Imelias hem omkring 400 meter därifrån och väckte Imeleas föräldrar. Herr och fru Lugo rusade ut och fick sitt livs chock. På en höjd av omkring 30 meter ovanför huset var denna konstiga cirkelformade farkost med massor av blinkande röda blå och vita ljus runt dess mitt.

- Den var grå och minst dubbelt så stor som en bil och hade tre ben utstickande som landningsstall med sugkoppar på längst ned, berättar Jose Lugo, 45 år. Fru Lugo sa: - Den hängde där mitt luften. Den var så långt nere

att jag kunde se två fyrkantiga fönster på toppen och landningsställ som ett trebent kamerastativ. Farkosten hade också metall-

paneler på sig som reflekterade

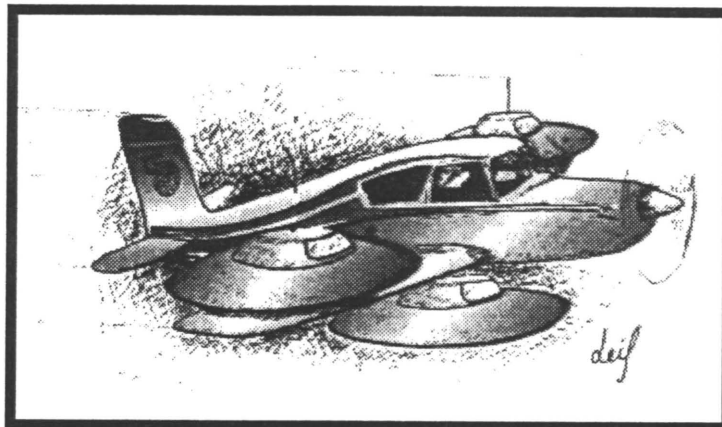
ljuset.

Efter flera minuter försvann UFO:t mot norr utan att ge de minsta ljud ifrån sig. När det försvann gled det iväg endast några decimeter

ovanför trädtopparna.

Översättning: Carina Högman

Tre UFO:s tog kontroll över planet

Jag ligger på 15800 fots höjd, men kan inte kontrollera mitt flygplan ... Nu har jag passerat bergstoppen Ajusco och höjden minskar till 15 400 fot. Kursen är ställd norrut. Jag kan inte ändra riktningen. Jag tror att de där föremålen kontrollerar mitt plan. Hastigheten är 200 km/tim ... Nu lösgör sig två av dem och sticker iväg mot Popocatepetl!

Ovanstående är ett utdrag från ett flygradiomeddelande som bandades i kontrolltornet på Mexico Citys internationella flygplats Benito Juarez, kl 12.15 lördagen den 3 maj 1975. Piloten var skräckslagen och begärde hjälp via kontrolltornet eftersom han i ett akut skede inte kunde kontrollera planet och sedan inte heller fälla ut landningsstället. Larm gick och hela Benito Juarezflygplatsen sattes i högsta räddningsberedskap.

En vanlig flygtur ...

Denna lördag i maj hade börjat som vilken dag som helst för 23-åriga Carlos de los Santos Montiel. På fredagskvällen hade han flugit en per Aztec 24, med registreringsbokstäverna XB-XAU, till Zihuatenejo, ett tiotal mil söder om Mexico City. Beslöt att övernatta där och flyga tillbaka dagen därpå. Carlos

Montiel hade då flugit i närmare tre år, hade omkring 370 flygtimmar bakom sig och certifikat för taxiflyg. Han är en lugn och stabil människa som varken röker eller dricker. Tennis och simning brukar han koppla av med, men han är inte förtjust i science-fiction och har heller aldrig läst någon UFO-bok.

I närheten av Tequesquitengo-sjön beslöt han gå ned under molnen för att kontrollera sin position visuellt. Genom sitt vänstra fönster spanade han efter sjön, men den var dold av dimbankar.

Sällskap!

Då började det hända underliga saker. När han åter vände blicken rakt fram, tyckte han sig skymta något på sin högra sida och kastade ett öga åt det hållet. Till sin häpnad fick han då se ett föremål sväva där, bara 20 cm ovanför vingen och 1,5 m från honom. Det såg ut som två sammanlagda tallrikar med en liten kupol ovanpå. Det var ett litet fönster på kupolen och överst stack en liten antenn upp.

Föremålets storlek uppskattade han till drygt 3 m i diameter och 1,5 m högt. Färgen var mörkgrå. Så kände han på nytt en lätt skälvnig och en snabb blick åt vänster visade att ett likadant föremål placerat sig i samma position över vänstervingen!

Ett tredje föremål av samma utseende kom på kollisionskurs rakt mot kabinen, men dök sedan tvärt och försvann in under planet. Strax därpå kände Carlos en lätt knuff i bottensektionen, mitt under sittbrunnen.

Hjälplös

Carlos upptäckte nu att samtidigt som höjden ökat avsevärt hade hastigheten sjunkit från 260 till 220 km/tim! Han försökte gira åt vänster för att bli av med uppvaktningen, men kontrollerna var som fastfrusna och gick inte att rubba. Han försökte fälla ut landningsstället för att bli av med föremålet under planet, men ingenting hände

- Dessa UFO:s hindrade mig från att svänga. Kontrollerna fungerade inte alls så länge dessa underliga objekt fanns med, förklarade han senare.

Han berättade också att under de drygt 15 mil som eskorten varade så kunde han inte kontrollera sina känslor, han började gråta och tyckte samtidigt att det var något som hindrar honom från att tala. Först efter flera försök nå radion lyckades han få kontakt med Mexlco City.

Till en början var det en massa störningar men försvann ganska snabbt.

Nödanrop

Carlos: Center Mexico från Extra

Bravo, Extra Alfa Union. Mayday, mayday.

Mexico City: Kom igen Extra Bravo, Extra Alfa Union. Fortsätt. Carlos: EAU till Center Mexico. Mitt plan är utom kontroll ... jag kan inte manövrera det ... jag har UFO:s flygande runt mig. Tre UFO:s, ett kom under mitt plan och träffade det. Landningsställen är låsta och kontrollerna fungerar inte. Min position ... jag är i Radial 004 från VOR Tequesquitengo.

Jag kontrollerar inte planet - center Mexico, kan ni höra mig? Mexico city: EAU, upprep er position, vi kontaktar kompetent personal och..../avbryts här av Carlos/ Carlos: Planet är helt utom kontroll!!!!

Larmberedskap

Vid det här laget hade redan Mexico Citys internationella flyghamn avspärrat sina landningsbanor och börjat förberedelser för en väntad nödlandning. Radarspaning sattes i funktion. Carlos Montiel satt fortfarande som förstenad och hade bara att följa med. UFO:na fortsatte i samma positioner kring XB-XAU och behöll fullständig kontroll över planet. När den sällsamma "konvojen" närmade sig Ajusco flygfyr steg den ganska kraftigt och sjönk sedan åter till lägre höjd.

Till sin oerhörda lättnad såg Carlos hur UFO:t över vänster vinge gled över till det högra och sedan flög de båda iväg. Det som legat under planet försvann tydligen samtidigt. Plötsligt fungerade allt normalt igen, allt utom landningsstället.

Noggrann undersökning.

Carlos cirklade i 40 min över flygplatsen innan han så småningom kunde utlösa landningsstället och kl 13.34 gå ner på gräset mellan landningsbana 5 höger och 5 vänster där katastrofvagnar, brandbilar och ambulans väntade. Han fördes direkt till flyghamnens läkarstation där han noggrant undersöktes och visade

sig vara i helt normal och god kondition.

En rysk kosmonaut på besök - G. Sarifanov - och andra personer hade antytt att Montiel varit under inflytande av sprit eller droger. Läkarundersökningarna visade emellertid tydligt att så inte var fallet.

Hallucinationer?

Den 7 maj hade Dr Luis Amezcua avslutat en serie medicinska test och kungjorde att Carlos Montiel lidit av lågt blodsockervärde eftersom han inte ätit sedan kl 20 kvällen före flygningen. Läkaren trodde att den låga blodsockerhalten kunde ha framkallat hallucinationer.

Full, drogad eller utsulten var alltså de "acceptabla" förklaringar som fanns att tillgå, men situationen skulle snart komma att ändras allteftersom fler fakta blev tillgängliga. Spekulationerna om att han lidit av syrebrist hade tidigt övergivits.

En intressant punkt var t ex att de tekniker som minutiöst undersökte flygplanet hittade en buckla i underredet! Ett annat faktum som skulle visa sig vara betydelsefullt var flygmyndigheternas försäkran om att när Carlos först kontaktade kontrolltornet om sin situation, fanns det inga som helst andra flygplan i det området eller åt det hållet.

Radarrapport

Så, den 9 maj, slog bomben ner. Då avslöjades det i pressen att två trafikledare vid Mexico Citys flygplats, Julio Cesar Interian Diaz och Emilio Estanol Lopez, på två olika radarskärmar följt Carlos plan och ett icke identifierat föremål.

- Jag såg planet från det att det passerade Tequesquitengo till dess det landade. Jag såg ett oidentifierat föremål flyga jämsides med planet, sade Interian Diaz och den andre trafikledaren kunde bekräfta observationen. När det var över Ajusco-berget såg Interian Diaz och Lopez hur ett oidentifierat "eko" avlägsnade sig med en hastighet av mer än

900 km/tim och kvar på radarn blev endast flygplanets "blip".

- Dessutom, sade trafikledarna, gjorde UFO:t en 270 graders sväng med en radie av ca 5 km, vilket torde vara helt omöjligt för ett flygplan med så hög hastighet. Även om det inte direkt skulle brytas sönder så skulle en förare drabbas av svår blackout.

- Under mina 17 år som trafikledare har jag aldrig sett något liknande, sade Interian Diaz

Allt detta talade trafikledarna om för Carlos precis efter det han landat den 3 maj, men av någon anledning kom inte uppgifterna ut förrän efter fem dagar. Man får väl förmoda att myndigheterna ville försäkra sig om att Interian Diaz och Lopez inte led av för låg blodsockerhalt.

Carlos Montiel, som naturligtvis fick fortsätta flyga sedan en grundlig utredning gjorts av luftfartsmyndigheterna, förklarade vid en presskonferens att han var mycket tacksam för hur helhjärtat personalen på flygplatsen i Mexico City ställt upp för honom alltifrån första början och att redan hans första förvirrade nödropp tagits på allvar.

Markkontrollen hade omedelbart kontaktat hans föräldrar - hans far är tekniker vid Mexicana Aviation - och hans morbror, Ignacio Silva la Mora, känd flygexpert. Båda har tidigare varit mycket skeptiska till UFO-rapporter, men de går i god för Carlos trovärdighet och har väsentligt reviderat sina uppfattningar sedan de hört vad Carlos hade att berätta och jämfört dessa uppgifter med så hårda fakta som bucklan under planet och radarobservationerna.

Översättning: Leif Nilsson.

Källor: Official UFO, jan 1976, APRO bulletin aug 1975. National Enquirer 12 aug. 1975

Rymdskrot blev mystiskt UFO

Här följer en redogörelse om ett fall som blev undersökt av Göteborgsföreningen GICOFF i början av 70-talet och som närmast utgör ett skolexempel på hur man undersöker ett fall.

För ungefär ett och ett halvt år sedan, den 3 december 1971, gjorde flygkapten Olof Berner, Bålsta, och flygstyrman Lennart Rydholm en iakttagelse av ett cirkel runt föremål med diffusa kanter. Det hände under en flygning över Östersjön. Planet befann sig ca 50 nautiska mil (drygt 90 km) nordväst om Visby på 4 000 fots 200 m) höjd. Vädret var klart med lite blåst, vid horisonten fanns det en molnskärm. Det var mörkt.

Händelseförloppet var som följer:

Klockan 17. 40 upptäckte de ett föremål snett framåt vänster (klockan 10)" på samma höjd som de flög, alltså 4 000 fot. Föremålet, som utstrålade ett starkt, konstant vitt Ljus, verkade först vara stillastående, men efter ca 3 sekunder började det stiga. Först ganska långsamt, efter 2 - 3 sekunder ökade hastigheten enormt, samtidigt som blåvita ringar puffade" (pulserade) som en corona omkring föremålet. Föremålets storlek var ungefär 1/3 av fullmånen när denna står högt över horisonten.

Det försvann i en klar rymd nästan rakt över flygplanet efter ca 15 sekunder, skriver flygkapten Berner i frågeformuläret. Vittnet bedömer avståndet till föremålet till ca 5 km, vilket han säger är en "ren gissning". Föremålet upptäcktes i västlig riktning (270 grader).

Källa :

Ifyllt frågeformulär den 19. 1. 1973

Samma datum men ca 10 minuter senare observerades ett fenomen i Danmark och Skåne. På grund av den korta tidsskillnaden kan man lätt föras till tro att även de två piloterna sett detta fenomen. Så torde dock inte vara fallet då pilotangivelserna är mycket exakta och på de flesta punkter inte alls överensstämmer med obser-

vationerna i Danmark och Skåne.

När vi i GICOFF höll på med sammanställandet av pilotobservationerna som ägde rum över Östersjön den 3. 12. 1971 tyckte vi att datumet på något vis lät bekant. Därför tog vi fram pärmen med pressklipp från år 1971, och mycket riktigt, i den fann vi det vi sökte. Den 3 december gjordes ett flertal observationer i Skåne och Danmark. Här följer sammanfattningsvis pressklippens innehåll.

Eftersom föremålet kom från sydväst och tidsmässigt sett den första observationen utfördes i Danmark börjar vi med att citera ur den danska UFO-tidskriften UFO-NYT nr 1/1972, följande rapport:

"Klockan 17. 51 den 3 dec. blossade ett lysande klot upp i sydväst. När det först sågs var det stillastående och omgivet av en corona. Först långsamt men därefter snabbare och snabbare förflyttade sig föremålet mot zenit. Samtidigt avtog ljusstyrkan och coronan. När föremålet nådde zenit slocknade det helt. Föremålet sågs tydligt, vid samma tidpunkt, från Lolland i söder till Fyn i väster och Skåne i öster. De upplysningar vi har fått tyder på att det har rört sig om en satellitstörning. Det var säkert Cosmos 462 som brann upp. Vi hoppas kunna bringa närmare klarhet i saken i nästa nummer."

Ja, så löd alltså artikeln i UFO-NYT.

Går vi så till de svenska rapporterna lyder de som följer:

Tre minuter efter observationen i Danmark, alltså klockan 17. 54, görs en iakttagelse i Ängelholm. Det var civilingenjör Dag Romell, Ängelholm, som såg ett föremål komma från sydväst och försvinna mot nordost. Några detaljer rör-

ande denna observation föreligger inte.

En minut senare, klockan 17.55, utspelar sig följande händelse i Trelleborg.

Citerat ur Trelleborg Allehanda

"När butikschef (fotohandel) Lars Höggren, Trelleborg, höll på med att ta in flaggorna utanför affären råkade han titta upp mot himlen och fick då se ett fosforlysande föremål komma på hög höjd utifrån havet in över staden. Han ropade genast på sina anställda, vilka omedelbart rusade ut. Även dessa såg tydligt det lysande föremålet vars storlek var ungefär som fyra-fem stjärnor tillsammans. Det verkade som om föremålet försvann över landet eller kanske ut i rymden säger vittnena samstämmigt. Ljuset liksom tonades bort vid försvinnandet."

Efter ytterligare några minuter kom det ännu ett telefonsamtal till T-A:s redaktion, denna gång ringde försäkringsinspektören Carl-Axel Åkerman, som bor på Prästahejdan i Trelleborg. Han hade vid samma tidpunkt (17. 55) sett ett föremål passera över staden. Han säger så här:

"Det såg faktiskt ut som ett vanligt tefat, alltså ett mindre fat. Det lyste med ett skarpt vitt sken och från sidorna strålade det ut ljus. Föremålet kom från sydsydväst och passerade över stan i riktning mot nordnordost."

Även hans fru och två barn såg ljusfenomenet som var synligt i cirka 15 sekunder, strax därefter avtog ljusstyrkan och efter ytterligare några sekunder var det helt försvunnet.

Vidare säger herr Åkerman att det hade en "kupolliknande infattning". Han påstår på det bestämdaste att det inte kan ha varit någon satellit eller utbränt raketsteg.

Ännu en observation skedde vid 18-tiden.

Det var Staffan Tjörnby, Bussjö, som såg ett kraftigt lysande föremål komma flygande på hög höjd med stor hastighet. Föremålet kom från sydväst och förflyttade sig i nordostlig riktning. Ungefär mitt över hans hem i Bussjö gjorde föremålet en hårnålsliknande kursändring och fortsatte därefter rakt söder ut mot Ystad och ut över havet. Det diffusa föremålet är omgivet av en skarpt lysande ljuskägla och rusade fram alldeles ljudlöst."

Även i Malmö sågs ett föremål. Det var Harald Persson som klockan 18. 00 såg ett runt lysande föremål. Så här skriver han i en insändare i tidningen Arbetet:

Först trodde jag det var månen, men föremålet rörde sig i en rak riktning. Jag vet att månen inte befinner sig i det väderstrecket. Dessutom var föremålet mindre än månen. Jag visade min fru fenomenet, men hon tyckte det verkade konstigt. Det försvann uppåt samtidigt som skenet blev svagare, för att till slut försvinna. Föremålet har kommit från sydväst till sydsydväst och passerat vittnena på mycket hög höjd med hög hastighet. Endast ett vittne påstår att föremålet gjorde kursändring. Föremålet lyste med ett starkt vitt eller fosforliknande sken. Flera vittnen uppger att ljusskenet tonade bort när det försvann. Iakttagelserna är gjorda mellan klockan 17. 51 och cirka 18. 00. Observationstidens längd varierar mellan 15 och 30 sekunder.

När tidningen Arbetet gjorde en förfrågan på Luftfartsverket vad det kunde röra sig om blev svaret:

"Det har troligen varit raketer från östtyska marinens övningar i södra och sydöstra Östersjön." Hur dessa raketer kan ha fått denna sydvästliga till nordostliga kurs förtäljer däremot inte historien. Ritar man in föremålskurs på en karta märker man genast att

Luftfartsverkets uttalande måste vara taget ur luften".

Det visar klart och tydligt att föremålen kommit in över Danmark och Sverige från Västtyskland och sydvästra Östersjön. Till rutinen, när vi får in sådana här rapporter, hör att vi tar kontakt med vår satellitexpert, civilingenjör Sven Grahns, Stockholm, för att låta honom undersöka om det eventuellt kan ha varit någon satellitstörtning eller något Sovjetiskt eller Amerikanskt rymdexperiment som iakttagits. Vi gjorde så även denna gång och resultatet av Sven Grahns undersökning citerar vi här nedan.

Till grund för undersökningen har han från GICOFF fått kopior på pressklippen och en kopia på artikeln i den danska tidskriften UFO-NYT nr 1/72. I UFO-NYT omnämndes den ryska satelliten Kosmos 462, vilket gav honom en viss ledtråd. Kosmos 462 hamnade slutligen i banan 65. 75° banvinkel, 105. 43 min omloppstid, 230-1 800 km. Explosionen som vittnena iakttagit kl 17. 51, stämmer mycket bra med mötet mellan Kosmos 462 och 459. Sprängningen av Kosmos 462 resulterade alltså i 26 st. fragment och var ett prov med ett system för förstöring av fientliga satelliter. Under de senaste åren har flera sådana prov gjorts. Kosmos 462 och 459 var bara ett i mängden.

"VITTNENA HAR ÄNDÅ SETT NÅGOT MYCKET REMARKABELT OCH DETTA ÅR DEN ENDA KÄNDA VISUELLA OBSERVATIONEN AV ETT SÅNT HÄR SOVJETISKT RYMDFÖRSÖK".

"Nu har jag fått uppgifterna om Kosmos 462. Nedan ger jag positionen för två latituder:

50 N och 60 N
50 N, 5.2 E kl 17 50 10 svensk tid
60°N, 22. 7 E kl 17 53 36 svensk tid

Detta den 3 december 1971.
Höjden vid 50 N var 231. 5 km och vid 60 N 252. 2 km.

I Table of Earth satellites, Royal Aircraft Establishment, Farnborough, står i en not på sidan 280:
"Cosmos 462 passed close to Cosmos 459 on 1971 Dec. 3. 70."

Detta betyder att Kosmos 462 passerade nära Kosmos 459 (65. 81° banvinkel, 89. 34 min omloppstid, 224-260 km upp 29 november 1971), och var ett prov med Sovjets rymdvapen - en "killer-satellite" som det heter på engelska. Av satellitlistan framgår också att satelliten åtföljs av 26 fragment i banan. Dec. 3. 70* är alltså kl. 17. 50 svensk tid den 3 december".

* Talet "70" efter datumet är en tidsangivelse och det betyder att det förflutit sju tiondelar (7/10) av dygnet. Multiplikerar man 7/10 med 24 (antal tim/dygn) kommer man fram till tiden 16. 50 GMT vilket blir 17. 50 svensk tid. (GICOFF:s anm.)

Med vänlig hälsning
Sven Grahns

SLUTKOMMENTAR:

Vi kan därmed konstatera att överensstämmelserna i tid, platser, riktning är så gott som hundra procentiga och fenomenet får anses vara helt uppklärt. Den enda detalj som faller utanför ramen är uppgiften om föremålet över Bussjö, som skulle ha gjort en "hårnålsliknande" kursändring.

Källor .
Trelleborgs Allehanda av den 4 dec. - 71.
Ystads Allehanda av den 4 dec. 71.
UFONYT nr 1 -72.
Arbetet av den 5 och 13 dec. -71.
Brev från S. Grahns av den 5 maj - 73.